

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1159 24 tháng 9 năm 2017

*Thơ ngỏ
Chơn Giác*

*Chơn giác trí an yên tận độ xuyên
Thực hành chánh giác qui nguồn cội
Chánh tâm tu đạt tiến từ hồi
Giải tỏa tâm trần qui một mối*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Bé từ khu vực cờ bạc về đây Bé học được những gì?*
- 2) Thưa tánh là sao?*
- 3) Tại sao loài người khôn lớn biết được chút đỉnh đạo, thì lại được nghe câu chuyện tận thế sẽ diễn ra nay mai. Cứ vậy mà truyền thuyết cho đến ngày hôm nay, vậy Bé nghĩ sao về việc này?*
- 4) Các tôn giáo trên mặt đất đều cho hay sẽ có ngày tận thế vậy Bé nghĩ sao về việc này?*
- 5) Gặp bạn đạo lâu ngày Bé có vui không?*
- 6) Hôm nay lại có cuộc họp quyến luyến quý yêu của bạn đạo Bé nghĩ sao?*
- 7) Hôm nay Bé đi xe lửa lại không quá giang xe bạn đạo về sao?*

1) Hỏi: Bé từ khu vực cờ bạc về đây Bé học được những gì?

Đáp: Thưa Bé nhận thấy người đang vật lộn với tánh ý, không đồng nhất, thua tánh chứ không có thua tiền.

2) Hỏi: Thua tánh là sao?

Đáp: Thưa thua tánh là ăn thua không kèm chế được, tạo sự miên man và hi vọng trong óc mà không dứt khoát được. Nếu tu thiền hiểu rõ điều này thì sẽ dốc lòng tu hơn, và tự chiến thắng bản tánh ăn thua và tham lam, rất khó bị khuyến rũ bởi tình tiền và duyên nghiệp, mở rộng tâm tu học xét rõ đời là tạm bợ hư ảo, tâm tư dứt khoát hồng trần, hướng về thực chất thiền đàng nhiều hơn, cảm thấy khối óc xử dụng ở thế gian tìm cách cạnh tranh ăn thua rồi ra đi mà thôi, cảm thông đoạn này thì rất dễ dứt khoát trong nội thức, sẽ không còn dấy bận trong lúc tham thiền nhập định, biết nghiệp đung nghiệp, cảm thông thì dễ dứt khoát hơn, tâm tư thay đổi chiều hướng tiến hóa, hướng về vô cùng thắng hoa tốt đẹp và thực tế hơn.

Kệ:

*Vượt qua giải bỏ tâm thương tiến
Học hỏi triền miên tự tiến xuyên
Ngộ đạo trong lòng thanh lọc quyết
Hướng tâm thanh tịnh giải các miền*

3) 15-11-91

Hỏi: Tại sao loài người khôn lớn biết được chút đỉnh đạo, thì lại được nghe câu chuyện tận thế sẽ diễn ra nay mai. Cứ vậy mà truyền thuyết cho đến ngày hôm nay, vậy Bé nghĩ sao về việc này?

Đáp: Thưa Bé là người tu, chỉ biết tuân theo sự tiến hóa của Trời Đất, giữ tâm thanh tịnh, không nhận ngoại lai, chủ tâm tu trì tiến hóa, lúc nào cũng bằng lòng chết trước khi chết, tận tâm tu học, lúc nào cũng hấp thụ được sự vinh quang tiến hóa của tâm linh, không nghịch chiều tiến hóa, ham sống sợ chết, nội khoa tâm lý không bị xáo trộn bởi những lời tiên tri không thể luận bàn được. Biết được mạng sống của xác phàm sẽ tiến hoá theo định luật sanh trụ hoại diệt và hồi sinh thì tâm sẽ an và trí sẽ được mở, thì chẳng còn lo âu đến ngày tận thế.

4) Hỏi: Các tôn giáo trên mặt đất đều cho hay sẽ có ngày tận thế vậy Bé nghĩ sao về việc này?

Đáp: Thưa việc này rất rõ ràng, người cho hay cũng chưa thật sự biết rõ rệt ngày đổi thay của Trời Đất, nhưng luận về kinh sách hay là sách truyền, bàn cãi một phần nào tùy theo khả năng cảm thức của khối óc mà thôi. Ngược lại người tu thực hành chỉ biết tự giải mở tùy theo khả năng sẵn có mà tu tiến, thì lúc nguy biến mới cảm nhận sự cứu rỗi của Bề Trên, tức là phần hồn trọn lành đi trước, hỗ trợ cho cuộc thanh lọc tiến hóa.

Kệ:

*Địa cầu tung nổ chẳng lo âu
Tu tiến quân bình rõ trước sau
Tình đẹp duyên lành tâm tự thức
Xuất hồn học hỏi hiểu về sau
Về sau thanh nhẹ rất nhiệm màu
Ai khổ ai hành ai tiến hóa
Trí huệ tròn đầy thức đổi trao
Chẳng còn mê loạn được về mau*

5) 16-11-91

Hỏi: Gặp bạn đạo lâu ngày Bé có vui không?

Đáp: Thưa Bé rất vui, niềm nở với mọi người, tâm từ phát hiện, cảm giao thần thức, trí tâm phát huệ, tận độ vui tươi, nhớ lại những chuỗi ngày tu học không hoang phí. Cuộc sống của con người chuyển hoá rất nhanh, chỉ có chơn tu thức hồn mới hiểu điều này. Việc hội ngộ Cha yêu không khó, tâm tiến hành có có không không, Trời cao bề rộng một lòng, tâm tư thành thật thông dong đạo đời. Người tu chân Trời hiểu cho tâm, không mưu mô không ác độc, không dâm oán thù, điển tâm hướng thượng giải mù, tu cho đắc đạo an du chơn hồn, tâm thân sáng chói như côn, giải phần ô trược giữ hồn lo tu. Nói đến đây cảm thương người trần trược, đặt mình vào ô m có bỏ không, tâm không đạo không lòng không giới, khổ hành chẳng biết tới Trời xanh, mây bao phủ đắm say trong khổ, chẳng biết gì cũng muốn nhỏ neo đi, đi đâu chẳng biết nghĩ suy, khổ mà không biết dự thi hoài hoài.

Kệ:

*Vui cùng các bạn sống hôm nay
Tái tạo tâm thức gieo trồng dịp may
Tương ngộ tại trần lòng cao quý
Khắc khổ trì tâm đối đối thay*

6) 17-11-91

Hỏi: Hôm nay lại có cuộc họp duyên duyên quý yêu của bạn đạo Bé nghĩ sao?

Đáp: Thưa Bé rất vui mừng duyên tái ngộ, già trẻ bé lớn đều chung vui hoà bình, ai ai cũng hướng thượng tự gieo trồng ý thiện lành, bánh ngon trái ngọt, cũng như những câu hỏi thắc mắc đều được hoá giải từ tâm thức, cuối cùng mọi người ra về với một tâm hồn vui nhẹ. Cuộc họp đã tạo duyên cho mọi người chung vui. Cho nên Bé thường nói nguồn đạo luôn luôn đem lại sự sống động của tâm hồn mọi người, cơ hội gieo trồng tâm ý thiện lành, tình bạn đạo yêu thương quý mến, chút quây quần vui học, tiên thân, càng có cuộc họp mặt lại càng thấy rõ chúng sanh đều mang một tâm bệnh nan y, chỉ có hành giả chịu tu tự tiến thì mới giải quyết được.

Kệ:

*Trí tâm lần quán mưu sinh động
Giải quyết không thông chuyển pháp phòng
Hạnh sống chẳng còn nuôi được hạnh
Chỉ tu cõi mở mới khai thông*

7) 18-11-91

Hỏi: Hôm nay Bé đi xe lửa lại không quá giang xe bạn đạo về sao?

Đáp: Thưa Bé muốn đi xe lửa để xem rõ sinh hoạt của người dân xứ tự do và tổ chức khéo léo trật tự của khối óc loài người đã sắp đặt trong hành trình ba tiếng đồng hồ, qua công của tràn đầy thử thách, cộng với tinh thần xây dựng chung, mới tạo thành sự vận chuyển mạch lạc cho xứ sở, kinh tế được sung túc, lưu thông tiện lợi, dân chúng có cơ hội chung hưởng hòa bình, chánh quyền thu được huê lợi dồi dào, nhịp nhàng và phát triển, giao thông đường sắt rất lớn lao cho toàn dân. Người tu thì cốt yếu sự vận hành trong cơ tạng, cũng là lợi ích vô cùng cho phần hồn tu tiến, khai thông thì mới hành pháp được. May thay và lành thay chúng ta lượm được Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, cũng không khác gì cuộc vận hành của một quốc gia, khai tâm mở trí, vạn linh đồng vui thăng tiến hướng về phần hồn, gom về thực chất, thực hành trong chu trình tiến hóa, vạn linh đồng hưởng hoà bình và thanh nhẹ, trong niềm an vui của đạo đức, tình thương của càn khôn và vũ trụ.

Kệ:

Chung vui khai mở trí tâm thân
Xây dựng vui hành tự xét phân
Đoi đạo thực hành trong ý đẹp
Khai thông phát triển trí chuyên cần

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

ĐIỆN NĂNG VŨ TRỤ VÀ NGƯỜI

Điện năng vũ trụ và mình,
Dựng xây xây dựng hành trình Trời ban.
Bộ đầu lý luận bạc bàn,
Điện năng sẵn có cảm an cảm hòa.
Trở về thực chất thật thà,
Yêu thương tha thứ chan hòa tình thương.
Cần Khôn Vũ Trụ mở đường,
Tinh vi giáo dục dựa nương hợp hòa.
Tự mình khai triển bước qua,
Biết mình chậm trễ khó hòa bên trên.
Quân bình cảm thức đạo nền,
Quy nguyên thiên giác âm êm đời đời.
Thanh bình tiến hóa hợp thời,
Điện năng sẵn có mở lời đối trao.
Vạn linh biến hóa sắc màu,
Trong không mà có đối đầu thiên cơ.
Hành trình điều luyện giác mơ,
Ước mong sớm đạt tới giờ được tu.
Đâu dè mình tạo ý ngu,
Cứ lo no ấm chẳng du được thuyền.
Điện năng sẵn có thâm huyền,
Đối trao thanh nhẹ tâm hiền tự đi.
Chẳng còn nuôi dưỡng sân si,
Tạo thêm cảnh khổ khó ghi điều lành.
Tự mình tạo cảnh khó khăn,
Thương yêu tha thứ tự phăng nghiệp trần.
Thức tâm đóng góp một phần,
Dựng xây tiến hóa lần lần độ tha
Tạo đời thành cảnh tha ma,
Đấu tranh vô lý sanh ra đủ điều.
Cái gì cũng muốn thật nhiều,
Tâm không chứa được khó tiêu hóa hình.
Tự đầy lãn lộn hành trình,
Độc tài phê phán chính mình chưa tu.
Cần khôn sớm đã dự trừ,
Trở về chánh giác được tu hoài hoài.
Giải phần nguyên lý trong ngoài,

Cảm minh thiên địa an bài nội tâm.
Lý Trời siêu diệu thâm thâm,
Đi sâu mới hiểu đáp thâm về quê.
Cần khôn vũ trụ muôn bề,
Dựng xây thanh nhẹ là quê của hồn.
Vạn linh chuyển hóa sanh tồn,
Lui về thanh tịnh ác ôn tiêu trừ.
Góp phần chỉ có mực cười,
Mình sa vào lưới khó tươi khó hòa.
Trở về tánh chất thật thà,
Quy y Phật Pháp vượt qua khổ nạn.
Cùng chung huynh đệ bạc bàn,
Tiến sâu đường đạo bước sang đạo mẫu.
Bình tâm học hỏi pháp quang,
Điện năng sẵn có bằng hoàng khai minh.
Rõ Trời ban rãi hành trình,
Điểm thanh kết tụ điển hình nở nang.
Biết mình vốn ở Thiên Đàng,
Lang bang tại thế pháp quang độ hành.
Chẳng còn bán chất lưu manh,
Sanh sanh diệt diệt tự hành đố thôi.
Biết mình được đứng được ngồi,
Do tâm thanh tịnh thả trôi việc đời.
Biết hôn thức giác hợp thời,
Trời cao bể rộng nơi nơi dung hòa.
Ở đời chỉ có thật thà,
Bình an cõi mở vượt qua trăm điều.
Điện năng lại có thật nhiều,
Quy về một mối đạt siêu đạt hòa.
Tự mình khai triển bước qua,
Thanh thanh diệu diệu chan hòa yêu thương.
Hành trình học pháp mở đường,
Khai minh tâm đạo tự lường tự tu.
Chẳng còn nuôi dưỡng ý ngu,
Phá mê phá chấp dẹp ngu tại trần.
Thực hành đóng góp một phần,
Huynh huynh đệ đệ lần lần tiến tu.

Điện năng tròn trịa phân khu,
Phần nào cũng tiến đắp bù tình thương.
Điện năng sẵn có tự lương,
Đường đi rõ rệt trường thi rõ ràng.
Cảm minh thiên địa gần xa,
Trong không mà có tình ta quay quần.
Thương yêu huynh đệ góp phần,
Thành hình tại thế tối cần dựng xây.
Sống trong đời sống hàng ngày,
Vui say đời đạo đổi thay thế tình.
Điện năng thay đổi hành trình,
Ấn vô hút thở lại minh lý Trời.
Điện năng sắp đặt nơi nơi,
Trong vòng trật tự hợp thời tiến thẳng.
Tham thiền nhập định ăn năn,

Tay không vẫn có khó khăn chẳng còn.
Siêu nhiên thánh đức ôn tồn,
Vô Vi phát triển chẳng còn si mê.
Khoa Học Huyền Bí mãi mê,
Bước sang đường mới trở về thực chơn.
Điện năng chẳng có giận hờn,
Giải mê phá chấp như đờn lên dây.
Âm thanh chơn lý là Thầy,
Thanh thanh dịu dịu vui vầy cảm giao.
Tình thương ban rãi đổi trao,
Điện năng thanh dịu thấp cao chung hòa.
Cần khôn vũ trụ một nhà,
Tâm minh lớn rộng vui hòa đạo tâm.
Rồi đây tự thức thì thâm,
Điện năng là chánh dương âm hợp hòa./.

Lương Sĩ Hằng.
Nussdorf, 09-1990

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Bà Mẹ Việt Nam

(Sài gòn ngày 20/03/1977)

Sách vở cho nhiều thì được cái gì? Cho nên nhiều người bạn muốn viết sách vở này kia kia nọ, tôi không có tán thành vấn đề đó, bởi vì cái này nó thuộc về cái thiên ý thiêng liêng tánh của mọi người. Tu, rồi cái phần điển liên căn của nó mở ra, cái phần Vô Vi nó chiếu hóa mà do cái khả năng công phu của mọi người, cố gắng tu nó mới đạt được cái chỗ đó. Cho nên nhiều khi các bạn ngồi nửa đêm công phu lại nghĩ nhiều cái mình hồi nào giờ nhỏ lớn không biết mà lại mình nghĩ tới cái câu chuyện đó, một cách rất sáng suốt minh mẫn mà đó là chơn lý nữa, không thiếu mà không dư. Cái đó ở đâu? Ai bồi dưỡng cho!

Cho nên các bạn đã tụng niệm: Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định, đó là tụng niệm khai thông mạch đốc ở bên trong. Mà tùy theo cái khả năng tự dẫn tiến của mình nó mở tới đó, thì nó đưa lên được thu hút bên trên. Cho nên tôi thường nói ông Thầy luôn luôn ở trên đầu của chúng ta, mà chúng ta không có xuất ra, làm sao mà chúng ta được hưởng cái phần mà Thầy giáo hóa? Cái thanh điển các bạn mà vừa rút lên trung tìm bộ đầu thì các bạn thấy nó lại càng rút thêm hơn nữa, nó lại càng thanh hơn nữa. Minh tiến ra thì bên trên người ta mới rút cho mình, chớ đâu có Thầy ở thế gian mà tìm?

Cho nên cái công phu của chúng ta không bị lường gạt, không bị ai lường gạt hết, mà do nơi khả năng của mình làm, mình tiến trong cái căn bản đời đạo, có đời mới có đạo. Tôi thường thường nói mọi người bị bệnh, chớ không phải ta tu đây ta làm biếng không làm việc, ta tu đây ta phải làm việc, cái trường hợp nào đưa tới cũng là cái luật cả, có vay phải có trả. Chúng ta trả một cách vui vẻ thì chúng ta làm một cái hạnh rất tốt để tiến thẳng về sự thanh cao, còn nếu mà chúng ta còn chống cự, chúng ta làm những cái chuyện bực tức cho mình, rồi làm sao mà chúng ta trả món nợ cho xong. Vui vẻ chấp nhận cái gì cũng xong, không vui vẻ chấp nhận cái gì nó cũng không xong.

Cho nên cái phần điển nó không có vọng động nhiều được, nếu mà nó buồn bực cảm thấy tủi nhục, đau khổ mà nó không có hòa đồng với cái thanh điển Trời Đất thì nó tự làm cho nó kẹt và đem sự tăm tối, tu càng ngày càng chậm tiến và nóng nảy trong lòng. Lý do những người bị nóng nảy là họ chưa có được khai thông bên trên, là họ làm chưa đúng mức. Nhiều người học, người ta dạy bao nhiêu đó họ lại làm thêm với bớt nhiều lắm. Tôi thấy nhiều người không có đi đúng thành ra họ bị chậm tiến, còn họ cố gắng đi đúng như vậy thì họ thấy nhẹ, có bị nặng đâu, mà từ từ đi đến, đi tới rất chắc, rất bền không có bị sai lầm. Cho nên chúng ta xét lần lần, lần lần chúng ta thấy cái sự từ bi căn bản ở bên trên không có bỏ một người nào có thanh điển, lúc nào cũng dìu dắt và giúp đỡ. Chúng ta không nên nóng nảy, bực tức, quá tham lam mong cái gì được cho mình rồi cầu xin được phù hộ nó hư thêm chớ không có lợi. Cho nên người tu nó không khinh những người tác giả nhưng mà cái đó nó không có dìu dắt được, thực hành mới là tự nó dìu dắt.

Bây giờ chúng ta bước qua, xem lại, xét lại khắp bầu trời thế giới quả địa cầu này những cái gì vĩ đại và anh hùng, từ bi, cõi mở nhất. Ở Việt Nam chúng ta có một người mẹ Việt Nam rất anh hùng. Người mẹ Việt Nam đã bước qua nhiều thời đại đau khổ chiến tranh, trong cái sự tranh đấu sống còn hằng ngày để nuôi dưỡng trẻ thơ là chúng ta kẻ hậu sanh, rất khổ, nhưng người vẫn từ tâm bất cứ hoàn cảnh nào chiều hướng nào tiến trong đà tiến, tiến để dìu dắt mọi người hậu sanh để họ tiến lên đạo đức chớ không phải họ nuôi con trở nên một người ăn cướp. Người mẹ Việt Nam chịu tất cả những sự đau khổ, có người thậm chí ngủ ở dưới đất muối cắn, một miếng tranh hay miếng nóp để bảo vệ cho người con qua một đêm ngủ ngon lành, nhưng mà người vẫn chấp nhận tất cả mọi sự việc, phần lương thực ăn uống của người cũng thiếu.

Thời chiến, chúng ta thấy người dành dụm từ miếng khoai, miếng bánh tét, cái gì có thể có, rồi cũng nuôi con ở trong bụng để chiến đấu đem lại sự thành công vĩ đại cho toàn dân. Sự mong muốn đó là gì? Sự từ bi cõi mở để bỏ tất cả những cái sự kêu bằng hiểu lầm và đem lại cái sự đau khổ cho loài người. Chính người mẹ Việt Nam đã làm, đã nhúng tay vô rất nhiều từ bao nhiêu thời đại tới ngày nay người cũng vẫn kiên nhẫn chấp nhận để tiến, tiến trong cái đạo đức, tiến trong cái hòa bình thật sự của nội tâm, chớ người không bao giờ tiến trong cái sự giết chóc nữa, quá nhiều rồi.

Cho nên chúng ta ở Việt Nam có Quán Âm, có tình thương, có từ bi. Cho nên những người đã đau khổ hỏi chớ họ hướng về đâu? Đại đa số họ hướng về từ bi bác ái của Quán Âm mà tu hành, lập cái hạnh tốt. Người ăn chay, tại sao người có thịt, có cá ăn sung sướng cho mập mạp như người ta, bởi vì người không biết làm cái gì hơn để cho tôi được nhẹ nhàng, để tư tưởng tôi được sáng suốt, để dìu dắt đưa con thơ tôi khỏi lầm lạc. Cái đó cũng là thiên ý cho cõi mở. Chúng ta là người hậu sanh bây giờ chúng ta được ngày nay sống mà ngồi gần gũi nhau. Chúng ta phải nhớ rằng cái từ bi của người mẹ rất nhiều, rất vĩ đại, rất anh hùng, rất kiên nhẫn. Người đã ở trong bi, trí, dũng đạt được mọi sự thanh cao để lại sự sung sướng cho chúng ta tới ngày nay.

Vậy chúng ta phải làm gì? Chúng ta phải tiếp tục làm phận sự từ bi, bác ái, kiên nhẫn sửa chữa mình, để hòa giải tất cả những cái nội tạng xấu xa, ô trược, mọi rợ trong đầu óc này vứt bỏ nó đi, tiến thẳng về con đường đạo đức của mọi người, của vạn linh đã chung kết đem lại cho chúng ta thấy rõ ràng đạo đức thanh tao, cho nên chúng ta phải tiến thẳng con đường đó. Cho nên muốn thương người khác, muốn giúp đỡ người khác chúng ta phải biết được cái đường lối. Thương ở trong thương mà biết thương nó mới là thật. Còn tin ở trong tin, tin mà biết tin kìa, nó mới là đại lực. Tại sao biết tin? Mẹ chúng ta đã tin chúng ta, tin quá nhiều, sanh con ra, biết sự cấu tạo của con cũng không ngoài cái sự nhiều động của vũ trụ, thương yêu con, dìu dắt con, không muốn làm con mất sự tự ái và không muốn làm mịch lòng con, khổ cách mấy, chịu tội, chịu cực nữa. Nhưng mà tin nơi con một ngày kia con sẽ thành công, con sẽ trở về phần bổn hườn nguyên cũng như những vị tiền bối đã thành công, Phật Tiên và những nhà cách mạng trước đây, không tin là con sẽ trở về ma vương quý quái. Cái lòng tin của người rất vĩ đại, tin biết tin mới là đại lực. Rốt cuộc cái thời cuộc và cái điển chuyển biến trong nội tâm của người tiến tới và đạt tới cái hạnh tốt.

Cười trong cười, nhưng là người cười biết cười, bởi vì sự khổ người đã ở trong khổ và đạt được cái hạnh tốt sung sướng và kinh nghiệm kiên nhẫn vĩ đại, còn vui trong cái cảnh vui mà hiểu được cái bề trái của sự vui thì nụ cười của người luôn luôn không làm phiền hà một người khác, nhưng mà cười biết cười mới dẫn tiến người tu tiên được. Còn ghét, biết ghét, cha mẹ lúc nào cũng thương con nhưng mà tỏ vẻ những hành động kia, ghét trong tinh thần xây dựng. Ghét biết ghét. Ghét nó một câu đây rồi nó sẽ tiến tới cái điểm tốt thì nên ghét trong xây dựng. Trời Đất cho chúng ta thấy nắng rất gắt, mưa rất gắt, hạn hán rất gắt. Ghét biết ghét. Trời Đất đã ghét biết ghét, cha mẹ chúng ta cũng ghét biết ghét, mới để cho chúng ta có cơ hội nảy nở sinh tồn cái đầu óc sáng tạo chống chọi những cái hạn hán, chống chọi những cái nghịch cảnh đau khổ mà tiến hóa tuần tự.

Cho nên cái tình thương vĩ đại đó tôi thấy người mẹ Việt Nam anh hùng rất quý báu, đi đúng trong cái đạo đức lượng độ của những đấng tử bi như Quán Âm đã làm những hành động rất cao quý, gánh một gánh rất nặng. Chính những người mẹ ở thế giới bây giờ sang trọng, ăn mặc sung sướng lên xe xuống ngựa, ai chịu để gánh cho con, ai chịu gánh mấy chục đôi nước cho con tắm rửa hằng ngày. Người mẹ Việt Nam đã làm. Ai đã gánh từ phân thối để trồng cọng rau để bán đổi lấy đồng tiền cho con ăn học. Người mẹ Việt Nam đã và đang làm. Ai bán gánh, một gánh bánh canh để nuôi một tướng lãnh Việt Nam nhập học, chính người mẹ Việt Nam làm.

Cho nên sự cao quý đó lần lượt đây thế giới sẽ ca tụng người mẹ Việt Nam, nhưng người vẫn phải tiếp tục kiên nhẫn để nối tiếp ngày ngày đem lại sự no ấm cho toàn dân và cái ảnh hưởng vĩ đại cho hơn loại quần sanh. Tôi thấy gương lành ở Việt Nam, lần lượt đây rồi các bạn sẽ thấy rõ cái tình thương và sự kiên nhẫn của một người phái yếu là người mẹ Việt Nam trong lúc chịu đựng ở khắp thế giới họ đem ra so sánh không lại, cái mức chịu đựng không lại. Rồi một ngày kia chúng ta đạt tới văn minh như thế giới, vật chất tiến bộ dồi dào như thế giới thử hỏi người mẹ Việt Nam sẽ đứng ở nơi dung điểm nào, vừa đạo đức, vừa vật chất người sẽ đi trên một chiếc xe đạp hai bánh xe không phải một bánh xe thấy sung sướng vui tươi, nhưng mà phải có kiên nhẫn để đi tới. Chúng ta tu Vô Vi đây cũng vậy. Chúng ta đi trong tình thương của người mẹ nung nấu từ nhỏ tới lớn. Chúng ta phải biết nung nấu cái huyền cơ của tạo hóa giao phó cho chúng ta là bản thể này. Chúng ta phải sửa một cách hoà, sửa một cách rất kiên nhẫn, sửa một cách rất từ tốn khai mở ở trong cái liêm chính chớ không có làm chuyện sai. Từ từ, bạn nào giữ được sự liêm chính đó, bạn tu tịnh rồi thì các bạn thấy các bạn tiến. Các bạn không buồn phiền nữa, các bạn rất vui vẻ. Các bạn có những nụ cười để cho mọi người mến.

Các bạn có những lòng tin nó bộc lộ từ trong cặp mắt trong lành của các bạn. Các bạn có nhiều hành động rất hay để điều dắt mọi người. Mà lòng tin tiên bộ của các bạn nó đưa cho các bạn càng ngày càng nhẹ, càng thanh cao, càng cởi mở thì cái sự sáng suốt đó chúng ta đã có sẵn một kho tàng đạo đức ở Việt Nam. Chúng ta có một tình thương không có thể cắt đứt được. Dù những người mẹ Việt Nam xa Việt Nam ở các nơi khác cũng là trữu mến trở lại xứ sở, bởi vì chính họ đã đóng góp, đóng góp rất nhiều, tuy rằng ở đất người nhưng mà họ làm việc nhọc rất nhiều. Nên tôi thấy chúng ta tu đây chúng ta phải hướng về căn bản nguồn cội mà chúng ta sanh tồn tới ngày nay, chính bàn tay của người mẹ Việt Nam anh hùng đã đóng góp quá nhiều.

Chúng ta tu đây, tôi hy vọng mọi người nên nắm đó, cái gương lành để mà tiến, đó là một vị Phật, đó là một sự thanh cao, đó là một sự tử bi vô hạn để đưa chúng ta tới bên giác và mọi sự thành công sẽ về với chúng ta.

Cảm ơn các bạn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 20/03/1977)

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Yêu cầu các bạn cầu nguyện cho Lê Văn Nam sinh 28-7-1960 (gia đình của bạn đạo Phùng Thị Nga) mất ngày 20-9-2017 (tức ngày âm lịch mừng 1-8 Ất Dậu) lúc 8 :30 ở tiểu bang Florida Mỹ (giờ Florida) được siêu thăng cực lạc.